

Öppet brev från en f.d. politisk fånge

*Textförfattaren Patricio Salinas A är markerad med en pil.
Fotograf är Koen Wessing.*

Jag ber om ursäkt för den tid jag var fängslad och tärde på den chilenska statens resurser.

Jag ber om ursäkt för att jag inte gav mina fångvaktare upplysningar som kunde hjälpa dem att gripa andra, av samma sort som jag, och att få ett snabbare slut på den pest som hemsökte vårt land.

Jag ber om ursäkt för alla mina texter där jag fördömer kränkningar av de mänskliga rättigheterna, övergrepp mot anonyma medborgare, mot etniska och sexuella minoriteter.

Jag ber om ursäkt för att jag var arrogant nog att inte ens göra ett försök att förstå att en militärkupp var det enda sättet att få ordning på kaoset som rådde i Chile.

Jag ber om ursäkt för jag inte förstod de chilenska kristdemokraternas konstruktiva och demokratiska roll under

Allendes regeringstid, liksom jag inte heller förstod deras bidrag till att skapa de förutsättningar som ledde fram till militärens maktövertagande.

Jag ber om ursäkt för att jag var okunnig och naiv nog att den 11 september 1973 barrikadera mig i en textilfabrik för att försvara president Allendes regering mot militären.

Jag ber om ursäkt för att jag inte förstod dem som slog mig, torterade mig och stängde in mig i små celler, som hotade och förnedrade mig, som utsatte mig för skenavrättningar, som spottade mig i ansiktet, innan de slutligen visade ut mig ur landet, med tre dekret om utvisning, utan rättegång och utan andra identitetshandlingar än ett pass som talade om jag inte kunde återvända, ett pass som på varje sida hade en stämpel med orden "giltigt endast för utresa".

Jag ber om ursäkt för att jag förlorade min känslighet de första dagarna efter kuppen, när jag tvingades kliva över döda eller svårt misshandlade kroppar.

Jag ber om ursäkt för att jag var så paralyserad av min egen rädsla att jag ingenting vågade göra när jag hörde vädjandena, skriken och gråten från andra fångar i cellerna intill min.

Jag ber om ursäkt för alla år jag levde i exil i Sverige, där jag skurade golv, sorterade brev, bytte blöjor på gamla medan jag lärde mig språket.

Jag ber om ursäkt för att jag deltagit i hundratals demonstrationer mot den chilenska diktaturens övergrepp.

Jag ber om ursäkt för alla andra demonstrationer jag deltagit i för att protestera mot våldet i länder som Afghanistan, El Salvador, Nicaragua, Argentina.

Jag ber om ursäkt för att jag i mitt hem har tagit emot bråkmakare som jag, som förföljs av sina egna regimer.

Jag ber om ursäkt för att jag har ägnat många år av mitt liv

åt att läsa kritiska röster, istället för att försöka förstå mitt fäderneslands hjältar.

Jag ber tusen gånger om ursäkt för att jag inte förstår den nyliberala modell som infördes i Chile på 80-talet och som har fortsatt även efter demokratis återkomst.

Jag ber om ursäkt för alla mina artiklar där jag ifrågasätter makroekonomins fantastiska siffror och de lysande resultat som den rådande ekonomiska modellen i Chile påstås ha uppnått.

Jag ber om ursäkt för att jag misstrodde de kyrkliga ledarnas ärliga avsikter under militärens år vid makten.

Jag ber om ursäkt för att jag misstror våra väpnade styrkors ärliga avsikter och för att jag ifrågasätter deras förmåner och deras affärer.

Jag ber tusen gånger om ursäkt för att jag tvivlar på det chilenska rättsväsendets ärlighet och integritet.

Jag ber om ursäkt för att jag vägrade göra militärtjänst i slutet av 60-talet.

Jag ber om ursäkt för att jag stödde lantarbetarna i deras krav på en genomgripande jordform på 70-talet.

Jag ber om ursäkt för att jag stödde de sociala rörelser som ville bilda en folkriksdag på 70-talet.

Jag ber om ursäkt för att jag alltid har stött kritiska rörelser och organisationer, ofta marginella, utan historiskt perspektiv och utan möjlighet att nå en framträdande roll.

Jag ber om ursäkt för mitt förakt för makten och för alla makthavare som tror att de är oersättliga.

Jag vill framföra mina ursäkter till alla de vänner som jag under dessa 40 år har svikit med min trista, grå och anspråkslösa existens, utan strävan efter höga ledarpositioner.

Slutligen ber jag om ursäkt för att jag med detta öppna brev

har stulit av er tid.

Patricio Salinas A

(Före detta politisk fånge, september 1973 – september 1975)

I kommande nummer av SocialPolitik ger Patricio Salinas A oss sin bild av dagens Chile.

[Beställ!](#)